

Appel iværksat den 1. juni 2009 af Kaul GmbH til prøvelse af dom afsagt den 25. marts 2009 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-402/07, Kaul GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) — Bayer AG

(Sag C-193/09 P)

(2009/C 193/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kaul GmbH (ved Rechtsanwalt og solicitor R. Kunze og Rechtsanwalt G. Würtenberger)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Bayer AG

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 25. marts 2009 i sag T-402/07, Kaul GmbH mod KHIM — Bayer (den appellerede dom), hvori Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sagen anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. august 2007 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret om stadfæstelse af Indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede indsigelsen rejst mod EF-varemærkeansøgning nr. 000 195 370 »ACRCOL«, ophæves.
- Efter afslutningen af den skriftlige forhandling fastsættes et tidspunkt for et retsmøde ved Domstolen.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at Retten i Første Instans ved sin afgørelse har tilsidesat relevante bestemmelser i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ og desuden har tilsidesat grundlæggende processuelle principper. Følgelig er appellen af dommen afsagt den 25. marts 2009 af Retten i Første Instans velbegrundet, idet

- Retten i Første Instans fortolkede artikel 74, stk. 2, i EF-varemærkeforordning nr. 40/94 ukorrekt og tilsidesatte følgelig denne bestemmelse i forbindelse med den appellerede dom.
- Retten i Første Instans begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 61, stk. 2, og artikel 73 i EF-varemærkeforordning nr. 40/94 ved i den appellerede dom at fastslå, at en tilsidesættelse af retten til at blive hørt ikke havde haft betydning for udfaldet af sagen.

- Retten stadfæstede med urette appelkammerets vurdering vedrørende risikoen for forveksling i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordning nr. 40/94.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Appel iværksat den 1. juni 2009 af Alcoa Trasformazioni Srl til prøvelse af dom afsagt den 25. marts 2009 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-332/06, Alcoa Trasformazioni Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-194/09 P)

(2009/C 193/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Alcoa Trasformazioni Srl (ved attorneys-at-law M. Siragusa, T. Müller-Ibold, T. Graf og F. Salerno)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 25. marts 2009 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-332/06, Alcoa Trasformazioni Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ophæves.
- Kommissionens beslutning 2006/C 214/03, der blev meddelt Den Italienske Republik den 19. juli 2006, annulleres for så vidt angår de elektricitetspriser, der finder anvendelse på de af Alcoa Trasformazioni Srl ejede aluminiumsfabrikker.

Subsidiært

- Sagen hjemvises til Retten i Første Instans til fornyet afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.

Mere subsidiært

- Kommissionen tilpligtes at betale appellanten omkostninger i medfør af artikel 69 i Domstolens procesreglement, herunder godtgørelse af beløb, som er udbetalt til Kommissionen som udgifter, der er påført appellanten i forbindelse med sagens behandling i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

På baggrund af det af Kommissionen tidligere fastslåede om, at de elektricitetspriser, der finder anvendelse på energiintensive industrier i Italien, ikke udgjorde statsstøtte, opstår spørgsmålet om, hvilken undersøgelses- og begrundelsesnorm Kommissionen bør anvende under sådanne omstændigheder, før den

indleder en formel procedure. Alcoa har gjort gældende, at i en situation, hvor Kommissionen tidligere har fastslået, at en foranstaltning ikke udgør statsstøtte, kan Kommissionen ikke indlede sådanne procedurer, medmindre den forinden har foretaget en omfattende forudgående undersøgelse med henblik på at underbygge, at den tidligere konklusion ikke længere er gældende. Hertil kommer, at Kommissionen skal angive en tilstrækkelig klar begrundelse for beslutningen om at indlede en formel procedure. Alcoa har anført, at Retten i Første Instans har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen kunne indlede en formel procedure uden at undersøge, om den oprindelige analyse i 1996-beslutningen var blevet ugyldig. Det af Kommissionen tidligere fastslåede om, at foranstaltningen ikke udgjorde støtte, giver anledning til spørgsmålet om, hvilken procedure der finder anvendelse i det tilfælde, at Kommissionen beslutter at genoverveje sagen og indlede en formel procedure mod den omhandlede foranstaltning. Det følger både af de gældende processuelle regler, det grundlæggende princip om retssikkerhed samt af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, at under sådanne omstændigheder finder proceduren for undersøgelse af eksisterende støtte anvendelse. Det gøres gældende, at Retten i Første Instans har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionens anvendelse af proceduren for ny støtte ved undersøgelsen af Alcoas priser var ukorrekt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (England and Wales) den 29. maj 2009 — Synthon BV mod Merz Pharma GmbH & Co KG

(Sag C-195/09)

(2009/C 193/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Synthon BV

Sagsøgt: Merz Pharma GmbH & Co KG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Med henblik på artikel 13 og 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92⁽¹⁾ er en tilladelse da en »første tilladelse til markedsføring i Fællesskabet«, hvis den er udstedt i henhold til en national lov, som er overensstemmende med Rådets direktiv 65/65/EØF⁽²⁾, eller er det nødvendigt, at det herudover fastslås, at den nationale myndighed ved den pågældende tilladelses udstedelse foretog en vurdering af data, således som krævet i den med direktivet indførte administrative procedure?
- 2) Med henblik på artikel 13 og 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 omfatter udtrykket »første tilladelse til markeds-

føring i Fællesskabet« da tilladelser, som national lovgivning har tilladt at sameksistere med en tilladelsesordning, der er i overensstemmelse med Rådets direktiv 65/65/EØF?

- 3) Er et produkt, som første gang er tilladt markedsført i Fællesskabet uden at skulle gennemgå den administrative procedure i Rådets direktiv 65/65/EØF, omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 som defineret i artikel 2?
- 4) I benægtende fald, er et supplerende beskyttelsescertifikat, der er udstedt for et sådant produkt, da ugyldigt?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18.6.1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EFT L 182, s. 1-5).

⁽²⁾ Rådets direktiv 65/65/EØF af 26.1.1965 om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske specialiteter (EFT 1965-1966, s. 17).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Europaskolernes Klagenævn den 29. maj 2009 — Paul Miles m.fl. og Robert Watson Mac Donald mod Europaskolernes Generalsekretær

(Sag C-196/09)

(2009/C 193/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Europaskolernes Klagenævn

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Paul Miles m.fl. og Robert Watson Mac Donald

Sagsøgt: Europaskolernes Generalsekretær

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 234 EF fortolkes således, at en retsinstans såsom det Klagenævn, der er oprettet ved artikel 27 i aftalen [af 21. juni 1994] om vedtægten for Europaskolerne, henhører under dens anvendelsesområde, og følgelig er forpligtet til at forelægge De Europæiske Fællesskabers Domstol præjudicielle spørgsmål, eftersom den træffer afgørelse i sidste instans?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Skal artikel 12 EF og artikel 39 EF fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af en aflønningsordning som den, der gælder for Europaskolerne, for så vidt som denne ordning, selv om den udtrykkeligt henviser til den ordning, der gælder for tjenestemænd i Fællesskaberne, ikke giver adgang til fuldt ud, herunder med tilbagevirkende kraft, at tage hensyn til faldende valutakurser, der medfører en forringelse af købekraften for lærere, der er udstationeret ved europaskolerne af myndighederne i den berørte medlemsstat?